

стово, кожд-то държи въ рцѣ-тъ си до причащеніе-то. Това значи, чи онъ не само ще съвършава Христовы-тъ таинства, но благоговѣйно и благоразумно ще ги преподава и на други.

Читанье-то на заамвоннѣ-тъ молитвѣ отъ священникъ-тъ, кой-то щомъ ся рѣкопологи, изображава еднѣ отъ главны-тъ му дѣяжности; т. е.: онъ е дѣлженъ да ся моли Богу за вѣренното нему стадо и за всички-тъ православны христіане, и да испросва за нихъ, всички-тъ небесны и земны добрины.

За посвященіе-то въ епископъ.

Посвященіе-то въ епископъ ся съвършава съ пд големо тържество.

Еще предъ посвященіе-то въ епископъ избраніе (*) быва на епископскій санъ, и нареченіе на избранный-тъ. Оно состои въ това, чи отъ много кандидаты избира владыческій-тъ соборъ едно лице.

Въ русіѣ, за посвященіе на такво избранно лице въ епископъ, императоръ-тъ какъ представитель на народъ-тъ си, и какъ правитель на царство-то, понеже дава на владыцы-тъ големи граждански права, изъявлява согласіе-то си. Като ся получи Высочайше-то соизволеніе въ святѣйшій-тъ: Синодъ, въ присѣствіе на народъ-тъ изъѣщавѣтъ волѣ-тъ на святѣйшій-тъ Синодъ и царь-тъ. Слѣдъ това първенствующій-тъ архипастырь (Петербургскій-тъ митрополитъ), тура на себеси епитрахиль-тъ, приноси заедно съ други-тъ соборны членове общѣ молитвѣ за избранный-тъ. Именно, онъ ся обръща наждѣ истока-тъ, произноси обыченъ-тъ възгласъ: «Благословенъ Богъ нашъ» и проч. а соборны-тъ членове пѣють: «Царю небесный, Святый Боже», «Отче нашъ» и тропаръ за избраніе-то на апостолы-тъ отъ странѣ на Господа: «Благословенъ еси Христе Боже нашъ, Иже премудры ловцы явлей»..... Първенствующій-тъ архіерей произноси Ектенія, въ кожд-то ся моли за царь-тъ, за соборны-тъ членове и за избранный-тъ.

Отъ избранный-тъ, предъ само-тому посвященіе, искася исповѣданіе на вѣрѣ-тъ. Предъ литургіѣ-тъ, въ

(*) Различіе-то на архіерейскій-тъ санъ отъ діакопскій-тъ и священническій-тъ при поставленіе-то въ него заключавася между друго-то въ това, чи въ епископскій санъ не може самъ да изъявлява желаніе и просьба. А въ епископъ избирѣтъ достойнъ чловѣкъ и напokonъ отъ избранный-тъ искать согласіе. Споредъ думы-тъ на Симеонъ Солунскій (глав. 122), «при избраніе-то не требѣ да обръщѣтъ вниманіе на различіе-то на сѣостояніе-то, на степени-тъ и чиновѣ-тъ на избираемо-то лице, но требѣ да гледѣтъ на достоинство и добродѣтели-тъ на избираемо-то лице. За чото часто священники бывѣтъ почестны отъ епископы и прости-тъ ивоцы и свѣтски чловѣцы по благоговѣйны отъ епископы и попове».